

Но гдѣ сж прѣстѣпления на „величайшата прѣстѣпница?“.

По мнѣнието на г. Михайловски Католишката църква е лоша, защото е раждала „инквизицията и иезуитщината“, но не опрѣдѣля именно какво сж правила инквизицията и иезуитщината.

Или самото име е лошо и съставлява цѣло прѣстѣпление? Ще обѣсимъ ли хората по едничката причина че носятъ едно име което не харесваме?

Било врѣме кога осжждали хиляди и хиляди души, по причина само че се зовели християни.

„Християнинъ си, казваше Нероновъ или Дециевъ сждия; откажи се отъ това име. Не се отказвашъ?...“ и чловѣкътъ го изпращали на смъртъ безъ да се пита, честенъ ли е, или злосторникъ. Не, името му бѣше лошо.

Римский писателъ Плиний М., въ едно свое писмо потвърждава че това така ставаше¹⁾.

Види се, приятно би било на г. Михайловски, да се върнемъ на Нероновитѣ врѣмена.

Но понеже не посочва противъ тѣзи които на пада никакви дѣяния, мжчно е да му се отговори.

Много била лоша „инквизицията“, не ни пишатъ какъ, въ какво, кога, така щото не можемъ да кажемъ: „да, тѣй е“; или: „не, това не е“.

А мене ми се чини че приписватъ на „инквизицията“, разни недоказани злодѣяния; на примѣръ:

Когато се разгледалъ, въ френското народно

¹⁾ Императоръ Траянъ писалъ на Витининский управитель (именно Плиний М), че ако му доведатъ християни, трѣбва да ги осжли щомъ не се отказватъ отъ това име, безъ да търси дали сж извършили нѣкакво прѣстѣпление или не. А Тертулианъ, защитникъ на християнитѣ се провиква: „О, императорска заповѣдь, защо оборвашъ себе си? Ако прѣдписвашъ осжжданието на едно прѣстѣпление, защо не прѣдписвашъ издирванието му? Но ако забранявашъ издирванието, защо не заповѣдвашъ и прощаванието?“ (Апологетика).